

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

S ante C

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Saxillum, saxuli diminutivum. [Saxillum]. Gall. *Saxo casillo*. Ital. *Piccol fasso*. Ger. *Ein stein*. Hispan. *Pequena piedra*. Pol. *Opoczka skal ka*. Vng. *Kalykalyka*. Ang. *A little rock*. Cicero lib. 1. de Orat. Ut Ithacam illam in asperis saxulis tanquam nidulum affixam.

Saxetum, saxeti, n. f. Locus saxosus, & petricosus. [Saxetum]. Gall. *Un lieu pierreux*. Ital. *Lungo sassi*. Ger. *Ein steinich*. Hispan. *Un lugar pedregoso*. Pol. *Opoczka miasto*. Vng. *Kalykalyka*. Ang. *A place full of rocks or stones*. Cicero pro Lege Agraria: Quod solum tam exile & macrum est, quod aratro petringi non possit? aut quod est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboraret?

Saxetianus, adiect. Quod inter saxa habitat. [Saxetianus]. Martialis lib. 7. Quam saxetani ponatur cauda lacerti.

Saxetia, saxea, saxcum, Quod est saxo est. [Saxetia]. Gall. *De cailloux, ou de pierre*. Ital. *Fatto di sassi, duro come saxo*. Ger. *Stein*. Hispan. *Cosa de materia de piedra*. Pol. *Kamien, spokom*. Vng. *Kalykalyka bol valo*. Ang. *Of a rock, hard like a rock or stone*. Lucr. lib. 1: Strataq; iam vulgi pedibus detrita viarum Saxes conspicimus. Lucan. lib. 4: Saxcus ingenti quem pons amplectitur arcu. Ovid. 12. Metamor. socium quo que saxea moles Oppressit spatio stantem propiore Cometem Pons saxcus. Lucan. lib. 4.

Saxosus, saxosa, saxosum, Saxorum copiam habens: ut, Saxosa via, que faxis abundat. [Saxosus]. Gall. *Pierreux*. Ital. *Sassoso*. Ger. *Steinich*. Hispan. *Cosa llena de piedras*. Pol. *Kamienisty, skalisty*. Vng. *Kalykalyka*. Ang. *Full of rocks or stones*. Col. lib. 3. cap. 10. Loca aprica calculosa, glareosa, interdum & saxosa amat. Saxosus frutex, in faxis crescens, vel saxosis locis. Plin. lib. 15. cap. 7: Simillimum huic inest & chamelex fructu saxoso. Virgil. 5. Aeglog. nec quae Saxosas inter decurrunt flumina valles. Idem 2. Georg. Fluminibus salices, crassiq; paludibus alni nascuntur, steriles saxosis montibus orni.

Saxatilis, saxatile, pen. corr. om. t. Quod saxa incolit. [Saxatilis]. Gall. *Qui vit parmi les pierres, pierreux*. Ital. *Quo cosa che sta fra gli sassi*. Ger. *Das in stein oder stein wohnt*. Hispan. *Cosa que esta entre las piedras*. Pol. *Wopokach mijskasan*. Vng. *Kalykalyka*. Ang. *That inhabits rocks, or is stony*. ut Pricis saxatilis. Colum. lib. 8. cap. 16: Rursus optime saxosum mare nominis sui pisces nutrit, qui scilicet, quod in petris stabulenter, saxatiles dicitur: sunt ut merula, turdusq; nec minus melanuri. Saxatiles aves, quae saxa incolunt. Varro 3. de re Rull. cap. 7: Vnum agreste, ut alii dicunt, saxatile, quod habetur in turribus, ac columinibus villar; a quo appellatur columbae. Piscatus saxatilis, qui fit inter saxa. Plautus in Rud. Piscatum hamaticum, saxatiliemq; aggre dimus.

Saxificus, saxifica, saxificus, ut Os saxificum: id est, vultus aspiciens in saxa vertens. [Saxificus]. Gall. *Qui fait de sa pierre un caillon*. Ital. *Che converte qualche cosa in saxo*. Ger. *Das in stein machet*. Hispan. *Cosa que haze de crin piedras*. Pol. *Wopokach obracymy*. Vng. *Kalykalyka valo szato*. Ang. *That makes rocks or stones*. Sen. in Herc. Furen. Tete laborum socia, & adiutrix, precor Belligera Pallas, cuius in leva ciet Aegis ferocis ore saxifico minas. Ovid. 3. Metam. Vincis, ait, Perseu: remove tua monstra: tuusq; Saxificos vultus, quae estq; ea, tolle Medusa.

Saxifragum, saxifragi, vel Saxifraga, saxifraga, vel Saxifragia, saxifragia. [Saxifragum]. Pol. *Panny maryey wloski*. Dioscoridi, Herba a frangendis in corpore calculis appellata: vel quod in locis saxosis, quum nascatur, saxa ipsa frangat. Vulgus *Saxiviam* vitam appellat.

Saxifraga, unde Cic. 3. de Orat.

S ante C.

Scabellum, Vide SCAMNVM.

Scaber, scabra, scabrum, Scabrosus. [Scaber]. Gall. *Rude et aspre a manier*. Ital. *Aspero, scabroso*. Ger. *Rauh angrassen*. Hispan. *Bel. Dieruadit*. Hispan. *Aspero, barrancoso*. Pol. *Chropak, skrobymaz*. Vng. *Darabot*. Ang. *Rough to handle*. Cato de re Rull. cap. 96: Si hinc sic fecens, non scabra fiet, & lanx plus, & meliorem habebunt Colum. lib. 7. cap. 4: Hoc modo curatum pecus toto anno scabrum fieri non potest. Varr. 2. de re Rull. cap. 2: Non enim solum ea uligo lanam corrumpit ovium, sed etiam unguat scabras fieri cogit. Quonia vero qua scabiosa sunt, cutem asperam habent: factum est, ut scabrum pro aspero ponamus, & imposito. Virg. lib. 1. Georg. Extis invenies scabra rubigine pila. Cic. 4. Tusc. Pectus illuvie scabrum, Celsus lib. 7: At ubi scabri ungues sunt, cutem aperiri debent, qua corpus contingunt.

Scabrosus, scabrosa, scabrosus, Pectus scabritia. [Scabrosus]. Gall. *Siabros, rude et aspre a manier*. Ital. *ho ruzo, aspero nel toccare*. Ger. *Bei ruder strundichig*. Hispan. *Aspero, barrancoso*. Pol. *Chropak*. Vng. *Dara bofo*. Ang. *Full of roughness in handling*. Plin. lib. 20. cap. 21: Hippolapathi radices privatim unguis scabrosos detrahunt.

Scabrum, scabri, substantivum, n. f. Scabrities. [Scabrum]. Plin. lib. 17. cap. 21: Infestantur plurimis vitis, scabro, ferrugine, maculosa nube, &c. De crystallis.

Scabi, scabi, brata, bratum, adjectivum. [Scabi]. Colum. lib. 4. cap. 24: Quo plerumq; fit, ut quod praecidi debeat, perhiangatur, & sic vitis lanata scabrataq; putrescat humoribus.

Scabredo, inis, f. Scabrities: hoc est, asperitas, & iniquitas. [Scabredo]. Quo vocabulo usus est Hieronymus in divi Hieronymi vita.

Scabritia, f. p. & Scabrities, scabrities, f. q. Asperitas. [Scabritia]. Gall. *Asprete et dureté au toucher*. Ital. *Asprezza che si sente nel toccare*. Ger. *Rauh oder schabig*. Bel. *Dieruadit*. Hispan. *Asperoza*. Pol. *Chropak*. Vng. *Dara bofo*. Ang. *Roughness in handling*. Unde Plin. Vnguis scabritiam dicitur. Nonnumquam accipitur pro scabie, Colum. lib. 7. cap. 5. Potest etiam scabritiem tollere succus viridis cicuta.

Scabies, scabiei, f. q. Asperitas cutis cum pruritu, natura corporis interiora expurgante, noxiosq; humores foras expellente. [Scabies]. Galienus in Aphor. 1. cap. 1. Gall. *La rouge*. Ital. *Scabie, scabbia*. Ger. *Rauh*. Hispan. *Bel. Scabragia*. Hispan. *La farna de farnajante*. Pol. *Kroch*. Vng. *Dara bofo*. Ang. *Roughness*. Scabies a scab, a scabre, & scabie carere non est in vita. Scabies totus in agris Vitis scabie cadit, & porrigine porci vnaq; conspecta hvyore ducit ab uva. Virg. 3. Georg. Turpa oves tentat scabies, ubi frigidus imber Altus ad vna polidit, &c. de Arte: Ut mala quem scabies, aut morbus regius inget. Quoniam vero scabie comitatur pruritus, pruritus autem scabie dicitur cupiditas, & ex fricatione qua dam voluptas factu est, ut scabies pro voluptatis illecebris accipatur. Cat. 3. de Legibus: Nos voluptatis blanditiis corrupti, quae inuit bona sunt, ga dulcedine hac & scabie carere non estimamus. Scabiosa, scabiosa, scabiosum, Qui scabie laborat. [Scabiosa]. Gall. *Rougeux, rougeux, galleux*. Ital. *Rouge*. Ger. *Rauh*. Hispan. *Bel. Scabragia*. Pol. *Kroch*. Vng. *Dara bofo*. Ang. *Roughness*. Perseus Satyr. 2: nanq; est scabiosa, & tibi Bile tumer. Colum. lib. 11. cap. 2: Nam si paucioribus dicitur detur, ut ait Hyginus, per ver scabiosi boves sunt.

Scabo, scabis, scabium, a. e. t. Frisco, scabo. [Scabo]. Gall. *Gratter, grater*. Ital. *Grattare, frigare*. Ger. *Gratzen*. Hispan. *Bel. Scabragia*. Pol. *Kroch*. Vng. *Dara bofo*. Ang. *Roughness*. Scabo a scab, a scabre, & scabie carere non est in vita. Scabo a scab, a scabre, & scabie carere non est in vita. Scabo a scab, a scabre, & scabie carere non est in vita.

Scavus, a. om. adjectivum, Bonum significat, eam ob causam, ut inquit Varro, quod quae sinistra sunt, bona auspicia collimantur.

Scala, a. f. p. Scala, scalam, utroq; modo dicitur, a scandendo, quod his aliora scandamus. [Scala]. Gall. *Echelle*. Ital. *Scala*. Ger. *Ein tater stegen*. Bel. *Scara*. Hispan. *La escala*. Pol. *Drabina*. Vng. *Layona*. Ang. *A ladder*. Nam proprie scale sunt, quae ex pluribus gradibus constant. Distinguntur quidam sic, Scala est quae ex turribus lignis, aut funib; aliave materia simili huc atq; illic transferri potest: scale vero, quae latiores habent gradus, & immobiles permanent. De hac Plin. lib. 14. cap. 1: Ea anna sca. 12. dicitur Ephesiz Diana scanditur. De illa Caput Iunio. Vbi scala sciens acco. modaverit ad ascendendu. Scalam obfunduntur, & scale magis in usa esse, quam scala dicitur. Scalam in lugurth. Vix, atq; altera scale obmutata sunt: qui si peristererant afflicti sunt. No dixit, Vna atq; altera, singulari numero: Quum se ille fugiens in scalarum tenebris ad dicitur. Scalam quibus per gyrum ascendimus, a cochlear forma cochlear, & cochlear dicitur: quae vero ex lignis terribus constant, sive cannabibus funibus, a Capaneo inventa: pennis fuerunt, ut est apud Vegetium de re militari.

Scalmis, m. f. [Scalmis]. Gall. *La chaudiere de yu noire*. Ital. *La chaudiere de yu negro*. Ger. *Der nagel oder eund deig darans man das rind er legt*. Hispan. *Escalera*. Pol. *Kal*. Vng. *Dara bofo*. Ang. *Roughness in handling*. Lignum cetis, cui nautae remos totis viribus

allegat: five lignum crenatum, ac fenestratum in ipsidem, cap...

Scalpellum, Scalper, Vides CALPO.

Scalpo, scalph, scalpi, scalprum, a. f. Scabo, fisco. [77.] zha...

Scalpi, item gallinae, ceteraq; id genus aves dicuntur, quib...

Scalpi, sculptura, f. p. Scalpendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalprum librarium, quo utitur qui libros describunt, ad...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

Scalpi, a. f. Scabium, f. p. Scabendi actio. [77.] pishach...

culis subficiendi sunt sub prelum. Quo tamen in loco alii sco-

scribitis, pen. prod. m. Insecti genus, teneras habens pen-
nas, & ob id crassa testas, sit core porissimum sese altas. [scab-
to] Gal. Epithet Ital. Scarafaga. Ger. Ein taet-
tel. Hiss. Scarafaga. Pol. Krowka. Vng. Zarnas. Ger. hato bogar. An. a beetle.] Varia ejus sunt
genera. Sunt enim grandiores, cornua praelonga habentes,
bulicis deconculata forcipibus, in cacumine quum liber, ad
morsum coeuntia, qua infantibus remedia vice ex collo su-
spenduntur. Hos Nigidius Lucanos appellat. Alii ex simo-
ingentes pilas averis pedibus volutantes, parvosq; in iis co-
na rigorem hycemis vermiculos scetus sui nidulantes. Hos Ae-
gyptii sacerdotum summo venerabantur cultu, animatam So-
lismagnae esse putantes, ut scribit Eusebius de Praepar. Evan.
volunt alii magno cum murmure, & quodam quali murgitu.
Alia foros & prata crebris foraminibus excavat, nocturno sti-
dore vocales. Scarabeorum generi adscribuntur & Lampyri-
des, nunc pennarum hiatu resurgentes, nunc vero compressa
obumbrata: no ante matuta pabula: aut post desecta conspi-
ent. Sunt & alia scarabeorum genera, quae vide apud Plin. li-
bro 11. cap. 28.

Scalisco, scarificas, ad p. Scalpello apertio, leviter vulnero
quo aliquid facilius exeat. [scalfare] Gall. Scarifier, scar-
ifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Ital. Scarifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.

Scalisco, scarificas, ad p. Scalpello apertio, leviter vulnero
quo aliquid facilius exeat. [scalfare] Gall. Scarifier, scar-
ifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Ital. Scarifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.

Scalisco, scarificas, ad p. Scalpello apertio, leviter vulnero
quo aliquid facilius exeat. [scalfare] Gall. Scarifier, scar-
ifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Ital. Scarifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.

Scalisco, scarificas, ad p. Scalpello apertio, leviter vulnero
quo aliquid facilius exeat. [scalfare] Gall. Scarifier, scar-
ifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Ital. Scarifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.

Scalisco, scarificas, ad p. Scalpello apertio, leviter vulnero
quo aliquid facilius exeat. [scalfare] Gall. Scarifier, scar-
ifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Ital. Scarifier. Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.
Pol. Scarifier. Vng. Scarifier. Ital. Scarifier. Ger. Scarifier.

rising out of water out of a spring.] Virg. lib. 1. Georg. Scatebris qs
arientia temperat arva. Plin. lib. 31. cap. 101. Miru est & illud sca-
tebra fonticuli semper emicante, lacum nec augeri nec eluere.
Idem lib. 5. cap. 1. Eundem opacu, nemorosumq; & scatebris
fontiu riguu, qua spectat Alinca, fructibus omniu generu sp-
te ita subaferentibus, ut nunquam satietas voluptatibus delit.
Scaturigo, pen. prod. genitivo scaturiginis, f. Scatebra. [scaturigo]
mullus. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ang. scaturigo. Ital. scaturigo.
Ger. scaturigo. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ital. scaturigo. Ger. scaturigo.

Scaturigo, pen. prod. genitivo scaturiginis, f. Scatebra. [scaturigo]
mullus. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ang. scaturigo. Ital. scaturigo.
Ger. scaturigo. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ital. scaturigo. Ger. scaturigo.

Scaturigo, pen. prod. genitivo scaturiginis, f. Scatebra. [scaturigo]
mullus. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ang. scaturigo. Ital. scaturigo.
Ger. scaturigo. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ital. scaturigo. Ger. scaturigo.

Scaturigo, pen. prod. genitivo scaturiginis, f. Scatebra. [scaturigo]
mullus. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ang. scaturigo. Ital. scaturigo.
Ger. scaturigo. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ital. scaturigo. Ger. scaturigo.

Scaturigo, pen. prod. genitivo scaturiginis, f. Scatebra. [scaturigo]
mullus. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ang. scaturigo. Ital. scaturigo.
Ger. scaturigo. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ital. scaturigo. Ger. scaturigo.

Scaturigo, pen. prod. genitivo scaturiginis, f. Scatebra. [scaturigo]
mullus. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ang. scaturigo. Ital. scaturigo.
Ger. scaturigo. Pol. scaturigo. Vng. scaturigo. Ital. scaturigo. Ger. scaturigo.

Ang. *Advent or shed of paper.* Tabella sive pagella phylitacea: hoc est, tabacea, qua pro chartis piscois uti solitos Eufratibus & Aelianus asserunt, hodieque Græcum vulgus vocat tabulas eas, quibus supputatores numeris scribendis utuntur, ut mox liti spongiæ leviter aboleri possint. Accipitur aliquando scheda pro charta seu libello ex temporaneo, non satis expolito, cujusmodi sunt, quas jam quâ relicta reponimus. Quintil. Nam qui omnes etiam indignas lectione schedas exunt, anilibus quoque fabulis accōmodo dare sese potest. Martial. lib. 4. Ohe jam satis est, ohe libelle, Tu procedere adhuc & ire queris, Nec summa potes in scheda teneri. Soffi- parer scidam scribi à nonnullis sine aspiratione, à scindendo: & ab aliis scidam ex Græco τὸν τῆς ὑψίως, confirmat.

Scheda, sive diminutivum à scheda. [*ὑψίως*. Gall. Petite charte ou tablette. Ital. Corticella, polveretta breva. Ger. Ein schedin/breitm pa- per daruff man schreibet. Hisp. Cartilla s. scriptura que se toma por nota. Pol. Cybulka. Vn. Cudulka. Ang. A little sheet or form of paper. Cic. ad Cassium, lib. 15. Hæc te tertiam jam epistola aut opprellit, quam tu schedulam aut listram.

Schedicus, sive diminutivum à scheda. [*ὑψίως*. Gall. D'impromptu, improvis. Ital. D'impromptu. Ger. Baverschedin s. improvis. Hisp. Improvisado. Pol. Improvisacja. Vngar. Hirtelen valo. Ang. That is halitio or comitib ymari.] Extemporarius, subitarius, tumultuosus, inelaboratus, qua voce ulius est Apuleius de De- monio Socratis. In isto, inquit, schedico, & incondito experi- mini, aut idem sim repentinus, qui praparus. Græci in eadē significatione dicunt ὑψίως, quæ subitarium quiddam significare voluit, neq; magna cura elaboratū. Vnde & ὑψίως dicitur, pro eo quod est celeriter, & extempore aliquid conficere: & ὑψίως pro subitario navis genere, quam ratem Latini appel- lant: sive etiā pro ponte tumultuario, quales aut ex fanibus, aut ex connatis naviculis extempore solent confici.

Schemā, schematis, n. Latine figura, habitus, modus, orna- tus. [*ὑψίως*. Gall. Figure, forme, ornement. Ital. Forma, figura, orna- mento. Ger. Ein figur gealt. Hisp. El habit, o modo, o forma. Pol. Kształt, obraz. Vng. Szépesség, elhajnak minőség, dísz. Ang. A figure, or ornament.] Nervius Lycurgo, ut citat Nonius. Pergite thyrifigere Bacchæ modo Bacchico cū sche- mate. Lucil. lib. 29. apud eundem in gymnasio, ut schema anti- quo est spectatores retineant. Schemata item dicuntur quædam tam verbōrū quàm sententiārum lumina, quibus tan- quā insigniis ornata, tota oratio distinguitur. Cic. de Clar. Ora. Schemata enim que vocant Græci, ea maxime ornant orationē, eaq; nō tam verbis pingēdis habeat pondus, quàm illuminandis sententiis. Quintil. lib. 9. cap. 1. Schema proprie dicitur quod est à simplici, ac in promptu posito dicendi mo- do poetice vel oratorie mutati. Legitur & schema form. ge- nite apud antiquos. Plaut. in Prolog. Amph. Quod ego hæc procelli sic cum servili schema id est servili habitu.

Schēia, sive Vox Græca est habitudinem significans vel affe- ctionem. Accipitur aut pro figura nō ab simili antipophoræ, quæ ad verborum affectum quemlibet fingimus, cui mox respondeamus. Exemplum vide apud Rufinianum.

Schidid, n. [*ὑψίως*. Gall. Fragment, petites pierres. Ital. Scheggia. German. Zimmerschân, hawwys. Hispan. Pedruzco de madera. Polon. Tryski, okrunki. Vng. Forgatya hulladék, fura- za. Ang. Chippes that carpenters mak.] Sunt assule sive frag- menta, quæ sibi materiam ex ligno desciunt à verbo Græ- co χῆμα, quod est siccū sive seccū. Vnde ὑψίως sive χῆμα, & per diminutionem ὑψίως sive χῆμα, pro minutioribus illis frag- mentis quæ à lignis quàm finduntur, dolantur, & diffiunt. Veray. lib. 2. cap. 1. Intervallaque quæ relinquuntur propter crassitudinem materiz schidid & ludo obstruunt. Hic ipsi etiam cunei quibus ligna finduntur, à Græcis, ὑψίως appel- lantur. Cælius lib. 4. cap. 13.

Schindis, sive Arbor est eadem cū lentisco, massichen exu- dant: ex cuius ligno cuspides sunt purgandis dentibus ac- copimoda. Vnde ὑψίως à Græcis dicitur: sunt homines deli- ciosiores, qui ut dentibus candorem concilient, perpetuò len- tiscum arrodunt.

Schismā, schismatis, n. [*ὑψίως*. Gall. Schisme, division, separation. Ital. Discordia, divisione, separazione, dissensione. Ger. Ein spaltung, zertrunnung, zerquung. Hisp. La dis- sension, division. Pol. Odryszenie, odiazanie. Vng. Paritás, szakadás. Ang. Dissord, dissension.] Latine scissura, à Græco χῆμα, quod est scindo. Hinc divisionem Ecclesiz, schisma dicimus, quum ejus membra divisa, diversa sequuntur capita.

Schistōn lac, sive sive, in quo pars casosa quodam coctu- re genere à seculo est separata. Ger. [*ὑψίως*. Gall. Schiste, sive sive.] Pol. Miskoz, sive sive dlia gromnia sere.] Plin. lib. 28. cap. 9. Medici speciem unā addide- rit lactis generibus quod schistōn appellaverit. Id sit hoc mo- do. Fidili novo fervet maxime caprimum; ramisq; ficulneis regentibus miscetur, additis totidem cyathis multū quo fiat

hemina lactis. Deinde igne demptum refrigeratione dividit- tur, & d'cedit serum à lacte.

Schistos, sive Schistos, sive, Lapis est crocei coloris, in te- nuissimas bracteas fissilis: unde & nomen habet, dicitur ὑψίως, idq; ὑψίως ipse multi enim preterea sunt lapides fissiles, quos hoc nomine non dignamur. Effoditur in quibusdam Hispa- niæ locis, circa Iberum fluvium, morsus omnino experiri unde & ophthalmicis medicamentis in primis idoneus est. Hodie sepulchrum ejus loco utuntur creta alba.

Schœnismōs, sive, Mensura quædam terræ est, & tor- tura genus, quod fit per funes.

Schœnōs, sive, Gall. Vos chorde, ou da yenc. Ital. Corda, gyno- co. Ger. Ein fest Hisp. Cuenda, junco. Pol. Pomyjsy, pomyjsy, Vngar. Kósi, kókó. Angl. A rope or bairn.] Latine funis & junco. Plaut. in Ruden. Hi schœni enim atque hæc atundio ca- sant nobis quæsta & cultu. Quo nomine etiā dicta fuit urbs in ora Bæotiz, infra Thebæ: cuius meminit Plin. lib. 4. cap. 7. Schœni quoque mensura terræ apud Aegyptios, sexaginta stadia continens, ut inquit Herodotus lib. 2. Contrā Plin. lib. 3. cap. 10. Schœno quadraginta stadiū tribuit stadia. Nec mi- rum est de mensuræ ejus longitudine non satis convenire inter scriptores: quum Strabonis testimonio constet apud ipsos etiam Aegyptios variè & incondanter observatam fuisse schœni longitudinem, quum quibusdam in locis schœ- ni singuli centum viginti consentit stadia, in aliis sexaginta, in aliis tantum triginta.

Schœnō bātēs, pen. cor. m. t. [*ὑψίως*. Gall. Qui marchis sur une chorde balloient qui dans sur une chorde. Ital. Calus che giuoca cano- nando su la corda. Ger. Ein gaudier der auff dem fest gebet Hisp. El tropalar. Pol. Kuglars po pomroychodacy. Vn. Khelebi sara. An. Tbat dansit on a corde.] Qui per funes ludēdo graditur: ὑψίως funis dicitur, & ὑψίως, alcedo. Javenal. Sat. 3. Augar, schœno- bates, medicus, magus, omnia novit. Hi à Firmico dicuntur neurobare, funerepi ab Apuleio, funambuli ab omnibus.

Schœnō bātēs, sive, Gall. Art de danser sur la chorde. Ital. Arti di balare sur la corda. Germ. Das gaudispret oder tanz auff dem fest in gitem. Hispan. Arte para dançar sobre la cuerda. Pol. Kuglerstwo chodzenia po pomroyce. Vngar. Khelebi sara mesterseg. Ang. The art of dancing on a corde.] Ars ipsa sive exercitium funambulorum. Cælius ad Ciceronem libro 8. Ego qui scirem Qu Pompeium d'auli schœnobaticam facere & usque eò, ut ego miseret ejus esurici.

Schœnōpiētōs, sive, Polon. Pomroyk.] Qui funes torquet, quem Latini reitionem appellant.

Schōlā, sive Ludus literarius: [*ὑψίως*. Gall. Vn. école, en college. Ital. Scuola, collegio. Ger. Ein schule, schule. Belg. Een school Hisp. Escuela Pol. Szkol a, dom uczenia. Vn. Eskola. An. A school.] à verbo Græco σχολή, quod est vaco, quia ceteris rebus omittis vacare liberalibus studiis pueni debent. Aufonius tamē dicitur in ὑψίως deduci mavult id est, ab vacatione & laxa- mēto, quod pueris interdū dandū esse prescribit. Sic enim ait: Graio schola nomine dicta est, l'us laboriferis tribuantur ut otia Musis. Plurali numero scholæ apud Festum. Cic. 2. Offic. Sed toto hoc de genere, de quæstā, de collocanda pecunia, etiam de utenda commodius à quibusdam optimis viris ad lanum medium sedentibus, quàm ab illis philosophis ulla in schola disputatur. Quintil. lib. 3. cap. 8. Hæc vel ad scholam ex citationes pertinere creduntur. Idem in Proem. lib. 22. Quis fuisse aliquando perfectus, non à philosophorū scho- lis virtutis præcepta petebatur. Eligere scholas. Quintil. lib. 1. cap. 2. Sed ut fugiendæ sint magne scholæ, cui ne ipse quidē rei assentionē ad aliquē mentō cōcurratur nō tamen hoc co- valet, ut fugiendæ sint omnino scholæ: aliud est enim vitare eas, aliud eligere. Explicare scholam, est præcepta doctrinæ exponere. Cic. 2. de Finib. Primum, inquam, deprecor, ne me tanquā Philosophum putetis scholam vobis aliqua explica- turū: quod ne in illis quidē philosophis magno opere unquā probavi. Erat & in balneis schola apud Vitruv. hoc est, part labri sive alvei, à prescholando (ut quidam arbitrantur) dicta, ut occupato ab his qui priores venissent labro, in schola ceteri circumspiciatē, recte stare possent. Erat & in portibus, au- tore Plinio Alexandrum, inquit, & Philippum cū Minerva, quæ sunt in schola in Octaviz portibus & Philippi. Cic. lib. 1. Tuscul. posuit scholas pro disputationibus & controversiis quæ in scholis inter doctores & discipulos otiose agitari so- lent, quæ inquit: Hanc perfectā philosophiam semper judica- vi, que de maximis quæstionibus copiose posset ornateq; dic- cere: in quâ exercitationem ita nos ludiosè operā dedimus, ut jam etiam scholas Græcorum more habere auderemus.

Schōlāris, scholæ, om. t. Quod ad scholam pertinet. [*ὑψίως*. Gall. Appartenant à l'école. Ital. Pertinente a scuola. Germ. Schulerisch. Hispan. Pertinente a escuela. Pol. szkolni. Vng. Eskolász, valo. Ang. Belonging to a school.] Hieronym. ad Va- RR 5 mal. Nec

En fchidwest/ eis fidi mit dunckten werten. Hispan Danayre me...

Scopæ, arum, plurali, f. p. Instrumentum quo pavimenta ever-

Scopulæ, diminiut. [rō scopulæ, rō scopulæ Gall. Un petit ba-

Scopæ regia, teste Dioscoride, à Latinis appellata est herba,

Scopæ, avium, Aves sunt nocturnæ ex genere nocturnarum, em-

Scopulæ opera, quæ medicis dicuntur, docet his verbis Cels.

Scopulæ scopi, m. f. Meta ad quam sagittæ diriguntur. [rō rōi

Scopulæ, li, est saxum eminens: [rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi,

Scopulōsus, adject. Scopulis plenus. [rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi,

Scordium, dii, n. f. [rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi,

Scordium, x. p. [rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi,

Scordion, [rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi,

Scorpæna, Genus piscis apud Plin. li. 32. cap. ult. Meminit

Scorpiæ, avium, Gemma est scorpionis colore. Plin. lib.

Scorpius, pii, & Scorpio, onis. [rō rōi, rō rōi, rō rōi, rō rōi,

Scorpiurus, avium, Herba quæ & scorpius dicitur, se-

Scortum, n. f. Meretrix: inde dicta, teste Festo, quod tan-

& de

[si forte reponis Achillem. L. v. lib. 1: Erri in tanta scriptorum...

Scriptoris, a. um. Quod apud est ut ex eo scribatur, seu quod...

Scriptura, s. f. t. Scriptio, s. tylos, vel ipse actus aliquid literis...

Scriptura ponitur aliquando pro viduali quod percipitur de...

Scriptura, s. f. t. Scriptio, s. tylos, vel ipse actus aliquid literis...

Scriptura, s. f. t. Scriptio, s. tylos, vel ipse actus aliquid literis...

Scrobs, scrobis. [שְׂרֹבִים שְׂרֹבִים] scrobis, s. f. t. Scroba...

Scroba, s. f. t. Scroba, s. f. t. Scroba, s. f. t. Scroba, s. f. t. Scroba...

Scroba, s. f. t. Scroba, s. f. t. Scroba, s. f. t. Scroba, s. f. t. Scroba...

bleio conspexero, Ex ipsi dominis, meis pugnis exculcabo...

Scrofula, s. p. Proprie dicuntur indurati adenes, in collo...

Scrofula, s. p. Proprie dicuntur indurati adenes, in collo...

Scrupus, pi. m. Calculus, seu lapillus exiguus, pedes...

Scrofula, s. p. Proprie dicuntur indurati adenes, in collo...

Scrofula, s. p. Proprie dicuntur indurati adenes, in collo...

Scrupus, pi. m. Calculus, seu lapillus exiguus, pedes...

